

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

Ο Εψηφισμένος Επίσκοπος Επιδαύρου κ. Νικόδημος, Γενικός Διευθυντής της Εκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος (ΕΚΥΟ) τα τελευταία δεκαπέντε συναπτά έτη υπηρετεί το ποιμαντορικό και φιλανθρωπικό έργο του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου Β΄ δραστηριοποιούμενος ιδιαίτερα στον τομέα της κοινωνικής πρόνοιας.

Από το 2010 μέχρι το 2019 εργάστηκε ως εφημέριος της ενορίας του Αγίου Αθανασίου Θησείου. Παράλληλα του ανατέθηκε η Διεύθυνση του Ιδρύματος «Μαρία Κόκκορη για άτομα με σύνδρομο Down και νοητική στέρηση» και από το 2014 του Γραμματέα της Συνοδικής Επιτροπής Κοινωνικής Πρόνοιας και Ευποίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Το 2019, μετά τον διορισμό του στη θέση του Γενικού Διευθυντή της ΕΚΥΟ, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Ιερώνυμος Β΄ του ανέθεσε και την Επιτροπεία της επί μακρόν σχολάζουσας Ιεράς Μονής «Άξιον εστί» στο Βαρνάβα Αττικής. Το 2023 ανέλαβε την σύσταση και λειτουργία του ΚΔΗΦ «Νικόδημος Γραικός» που εξυπηρετεί οικογένειες των Αθηνών. Η θητεία του στη θέση του Γενικού Διευθυντή της Ε.Κ.Υ.Ο. έχει ανανεωθεί τρεις φορές. Η πορεία του μέχρι τη συνάντησή του με τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Β΄ υπήρξε εξ απαλών ονύχων αποκλειστικά εκκλησιαστική. Γεννήθηκε στη Μελβούρνη Αυστραλίας το 1971 από Έλληνες μετανάστες, με πατρικές ρίζες από τη Ματαράγκα Μεσολογγίου και μητρικές ρίζες του γένους Μακράκη από την Κρητηνία της Ρόδου. Η οικογένειά του επαναπατρίστηκε, όταν ήταν σε μικρή ηλικία και πολύ νωρίς, αμέσως μετά την ενηλικίωσή του επέλεξε τη μοναχική ζωή. Το 1987 εντάχθηκε ως δόκιμος μοναχός στην Ιερά Συνοδική και Σταυροπηγιακή Μονή Παναγίας της Χρυσοπηγής στο Πολυδένδρι Αττικής και την 27η Δεκεμβρίου 1990 εκάρη μοναχός. Στις 23 Ιανουαρίου 1999 χειροτονήθηκε διάκονος και στις 30 του ιδίου μηνός πρεσβύτερος λαμβάνοντας και το οφίκιο του αρχιμανδρίτου υπό του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής μακαριστού Μητροπολίτου πρ. Πειραιώς Καλλινίκου.

Είναι γέννημα θρέμμα της Θεολογικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με διδακτορικό στη Θρησκευολογία υπό την επίβλεψη του Καθηγητή της Ιστορικής Δογματικής Σεβ. Κρήνης κ. Κυρίλλου Κατερέλου και με ειδίκευση (Master's Degree) στην Εκκλησιαστική Ιστορία και στο Κανονικό Δίκαιο υπό την επίβλεψη του Καθηγητή Βλασίου Φειδά. Η διδακτορική του διατριβή φέρει τον τίτλο «Χριστιανισμός και Θρησκείες στη θεολογία του Raymond Panikkar» και η διπλωματική του εργασία των ιστορικοκανονικών μεταπτυχιακών του σπουδών φέρει τον τίτλο «Βακτήρια Αρχιερέων, έργον Ιακώβου Ιερομονάχου 1645». Στον Τιμητικό Τόμο για τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Ιερώνυμο Β' αρθρογράφησε με θέμα «Η μεθοδολογική διάκριση μεταξύ Συγκριτικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας». Από τις πολυάριθμες ομιλίες και διαλέξεις του με ανθρωπιστικό πρόσημο ξεχωρίζουν: «Το παιδί και η ειρήνη στην Παλαιστίνη», στο Διεθνές Συνέδριο το Παιδί Θύμα του Πολέμου και Αγγελιοφόρος της Ειρήνης (2001), Ομιλία στην Αμερικανική Πρεσβεία στο Ισραήλ με θέμα «Τα θύματα ως «θυσία» για την ανθρωπότητα, αλήθειες και ψέματα (2001), Ομιλία με θέμα «Η συμβολή της γυναίκας στην Παλαιστίνη» στην τελετή «Πρεσβευτές του Ελληνισμού» της Νομαρχίας Αθηνών (2004) και Εκκλησία και Κοινωνική Αλληλεγγύη» στο πλαίσιο του Επιμορφωτικού Προγράμματος του ΕΚΠΑ «Θεολογία και Κοινωνία», του Εργαστηρίου Κανονικού Δικαίου του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας (2020). Είναι ιδρυτικό μέλος και σύμβουλος σημαντικών φορέων ανθρωπιστικής βοήθειας και συμπαράστασης σε ευπαθείς ομάδες με έντονη δράση στην Ελλάδα και το εξωτερικό.